

РЕШЕНИЕ

№ 7172

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 92 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ц. СЛ. КЪРЖЕВА ГАЧЕВА

при участието на секретаря ВАСКА Т. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Ц. СЛ. КЪРЖЕВА ГАЧЕВА Гражданско дело № 20231110144117 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава двадесет и пета „Бързо производство” на Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Производството е образувано по искова молба на К. Р. Г., ЕГН *****, роден на 24.07.2008 г., и М. Р. Г., ЕГН *****, родена на 05.11.2006 г., действащи лично и със съгласието на своята майка А. К. Г., срещу Р. М. Г., с искане за изменение на присъдената с решение № 4617 от 07.11.2014 г., постановено по гр.д. № 895/2014 г. по описа на Районен съд – Разлог, влязло в сила на 07.11.2014 г., издръжка от 100 лв. на 250 лв. месечно за всяко дете, платима до 10-то число на текущия месец.

Ишците навеждат твърдения, че по силата на посоченото съдебно решение се отглеждат от майка им в гр. София, която изцяло е поела грижите за тях и не е подпомагана от ответника. Твърди се, че детето К. е диагностицирано с инсулинозависим захарен диабет, което изисква закупуване на сензори за измерване на кръвна захар, които не се покриват от здравната каса в размер на около 240 лв. месечно, а детето М. страда от сколиоза, за терапия на което заболяване майката заплаща около 40 лева на процедура, както и за посещение на лагери с предназначение за борба със заболяването в размер на 1321 лева за 2023 г. Сочат се увеличени нужди на двамата ищци предвид изминалия период от време от определяне на първоначалния размер на издръжката им и тяхното израстване. Твърдят се нужди за консумативи, дрехи, храна, извънучебни занятия, развлечения. Твърди се наличие на възможност на ответника да заплаща по-висок размер на издръжката. Претендира се увеличаване на месечната издръжка на всеки от ишците от по 100,00 лв. месечно на по 250,00 лв. месечно за всеки от тях. Претендират се разноски.

В срок по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, в който ответникът Р. М. Г. я оспорва като неоснователна. Сочи, че изпълнява точно постановеното съдебно решение

и не са налице обстоятелства, които да налагат изменението на издръжката. Поддържа, че доходите му не позволяват изплащането на издръжка в поголям размер, а освен това има още едно дете, за което се грижи и издържа. Претендират се разноси.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото по свое вътрешно убеждение и въз основа на закона, намира за установено следното:

По делото не се спори, че ответникът е баща на ишците К. Р. Г., ЕГН *****, роден на 24.07.2008 г., и М. Р. Г., ЕГН *****, родена на 05.11.2006 г., което е видно и от предсатвените удостоверения за раждане (л. 13 и л. 14 от делото). Установява се, че Р. М. има и друго ненавършило пълнолетие дете – Георги Р. Г., роден на 27.12.2019 г. (л. 60 от делото).

С решение № 4617 от 07.11.2014 г., постановено по гр.д. № 895/2014 г. по описа на Районен съд – Разлог, влязло в сила на 07.11.2014 г., е прекратен брака между родителите на ишците, като съгласно постигнато между родителите и и утвърдено от съда споразумение, родителските права по отношение на децата К. Р. Г. и М. Р. Г. са предоставени за упражняване на майката, като бащата е осъден да заплаща издръжка в размер на по 100 лв. месечно за всяко дете (л. 37 – л. 40 от делото).

Видно от Експертно решение на ТЕЛК № 3546 от 14.10.2020г., К. Р. Г. е с диагноза инсулинозависим захарен диабет, с оценка на работоспособността: 80 % вид и степен на увреждане с чужда помощ (л. 41 и л. 42 от делото).

Видно от приложения по делото трудов договор, както и справка от НАП, се установява, че А. К. Г. получава месечно трудово възнаграждение в размер на 1570 лв. (л. 43, л. 44 и л. 85 от делото).

От събраните по делото доказателства относно трудовата заетост и доходите на ответника /справка от НАП – л. 112-113/ се установява, че същият е зает по трудово правоотношение и има среден месечен осигурителен доход за периода м.01.2022г.-м.09.2023г. в размер на 875,73 лв. Същият получава основно месечно трудово възнаграждение в размер на 800 лв., видно от трудов договор от 05.09.2022г., сключен между ответника и „Келари“ ЕООД (л. 64 и л. 65 от делото). За същия няма данни да притежава недвижимо имущество (л. 135 от делото).

От удостоверение от МВР се установява, че А. К. Г. е собственик на 2 бр. МПС (л. 131 и л. 132 от делото). Същата на 11.02.2020 г. е придобила недвижим имот, върху който има вписана ипотека (л. 92 от делото).

Други относими към предмета на делото писмени доказателства не са представени.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Следователно получаването на издръжката е безусловно, не е свързано с каквито и да е допълнителни предпоставки извън наличие на качеството „ненавършило

пълнолетие дете” и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин – например чрез получаване от детето на доходи от трудово възнаграждение, пенсия, доходи от имоти, семейни добавки и други такива /т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970 г./. Задължението на родителя, обаче, не е безусловно, що се касае до размера на даваната издръжка, като това зависи от възможността на същия да предоставя такава – арг. от чл. 140, ал. 2 СК. Това означава, че родителят дължи издръжка, ако след задоволяване на собствените си екзистенциални нужди може да отдели средства и за издръжката на своето дете. Същевременно издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата (чл. 142, ал. 2 от СК) или 233,25 лева към настоящия момент. Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите на лицето, имащо право на издръжка и възможностите на задълженото лице. И тъй като посочените две величини не са константни, законодателят е предвидил възможност при промяната им издръжката да бъде изменена – увеличена, респективно намалена – чл. 150 СК. За да се уважи искът по чл. 150 СК, е необходимо да е налице трайно съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице, като за изменението на присъдената издръжка е достатъчно наличието на една от алтернативно посочените предпоставки.

Съдът намира исковете за изцяло основателни.

Безспорно по делото се установява, че ишците са непълнолетни лица, а ответникът е техен баща, като по силата на влязло в сила на 07.11.2014г. решение е осъден да заплаща издръжка от по 100 лв. месечно за всяко едно от децата. Към датата на устните състезания в настоящото производство децата К. и М. са съответно на 15 г. и 17 г., като от присъждане на досегашната издръжка са изминали около 9 години. От това следва, че е настъпило съществено изменение на обстоятелствата, обуславящо и увеличение на размера на издръжката, доколкото потребностите на децата от средства за съществуване и образование са насраснали. Следва да се отбележи, че по делото се установи, че К. Р. Г. е със заболяване инсулинозависим захарен диабет, което безспорно е свързано с разходи за лекарства.

Заедно с посоченото за размера на издръжката също от значение е и обстоятелството при кого от двамата родители са предоставени за отглеждане и възпитание децата. Усилията, които се полагат в този случай от родителя при ангажираността му във връзка с отглеждането на децата, следва да се вземат под внимание при определяне размера на издръжката, като в случая непосредствените грижи за отглеждането и възпитанието на децата се полагат от тяхната майка.

Съдът отчита, че ответникът има и други алиментни задължения, като е баща на малолетно дете, което към момента е на 4 години. В същото време претендираната от ишците издръжка от по 250 лв. месечно е в размер близък до законоустановения минимум от 233,25 лв., който обвързва съда и дава основание да се уважат исковите претенции в цялост. Още повече, че това е така и доколкото, въпреки установения по делото доход на бащата в размер на около 875,73 лв., настоящият съдебен състав счита, че същият е работоспособен, няма данни да страда от заболявания, които да му пречат да полага труд,

поради което ответникът може да реализира доход, възлизащ на средата за страната работна заплата.

Съдът намира за ирелевантни ангажираните доказателства, досежно изплащането на кредит от страна на майката, както и разходът за наем от страна на бащата. На страните е известно обстоятелството, че всеки родител е длъжен да се грижи за физическото, умственото, нравственото и социално развитие на своите деца, както и да осигурява условия на живот, необходими за развитието им. Задължението за издръжка не може да се дерогира чрез поемане на други задължения, обременяващи материалното положение на дължащия издръжка.

След съобразяване съотношението на доходите на двамата родители, нуждите на децата, обстоятелството, че бащата има други алиментни задължения, както и че преките и непосредствени грижи за отглеждането и възпитанието на децата се полагат от майката, настоящата инстанция счита, че ответникът следва да поеме сума в размер на по 250 лв. от месечната издръжка на всяко едно от децата. Останалата сума, необходима за издръжката, следва да се поеме от майката, която също следва да участва с парични средства в нея, въпреки полаганите преки грижи за децата.

Ето защо, претенцията за издръжка с правно основание чл. 150, вр. чл. 143, ал. 2 СК е основателна. Издръжката се дължи от датата на подаване на исковата молба – 07.08.2023 г.

По изпълнението на решението:

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа. Налице е следователно призната по право (*ex lege*) изпълнителна сила на невлезлите в сила решения относно посочените в закона вземания, за което съдът е оправомощен (има право и задължение) да се произнесе служебно (*ex officio*). За това в конкретния случай следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта му, с която ответникът е осъден да заплаща на непълнолетните си деца месечна издръжка в размер на по 250,00 лева на всяко от тях.

Относно направените разноски по делото:

Претенция за присъждане на разноски има от двете страни.

С оглед изхода на делото, ответникът, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, дължи на всеки от ищите сумата от по 500 лв. (л. 9 и 10 от делото). От насрещната страна е релевирано възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно, доколкото заплатеният хонорар съответства на минимума, предвиден в чл. 7, ал. 1, т. 6 НМРАВ.

Ответникът, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, дължи на Софийския районен съд, разноски в размер на 432 лева, представляващи държавна такса върху увеличението на издръжката.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150, вр. чл. 143, ал. 2 СК, издръжката, определена с Решение № 4617 от 07.11.2014г. по гр.д. № 895/2014г. по описа на РС-Разлог, първи състав, влязло в сила на 07.11.2014г., като

ОСЪЖДА на основание чл. 150, вр. чл. 143, ал. 2 СК, Р. М. Г. ЕГН: *****, да заплаща на непълнолетното си дете К. Р. Г., ЕГН: *****, действащо лично и със съгласието на своята майка А. К. Г., ЕГН: *****, месечна издръжка в размер на **250 лева**, дължими до 10-число на текущия месец, считано от датата на подаване на исковата молба /07.08.2023г./ до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

ОСЪЖДА на основание чл. 150, вр. чл. 143, ал. 2 СК, Р. М. Г. ЕГН: *****, да заплаща на непълнолетното си дете М. Р. Г., ЕГН: *****, действащо лично и със съгласието на своята майка А. К. Г., ЕГН: *****, месечна издръжка в размер на **250 лева**, дължими до 10-число на текущия месец, считано от датата на подаване на исковата молба /07.08.2023г./ до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение на решението в частта за присъдената в полза на К. Р. Г., ЕГН ***** и М. Р. Г., ЕГН ***** издръжка.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, Р. М. Г. ЕГН *****, да заплати на К. Р. Г., ЕГН: *****, действащ лично и със съгласието на своята майка А. К. Г., ЕГН *****, сумата в размер на 500 лв. – представляваща сторени разноси в хода на първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, Р. М. Г. ЕГН *****, да заплати на М. Р. Г., ЕГН: *****, действаща лично и със съгласието на своята майка А. К. Г., ЕГН: *****, сумата в размер на 500 лв. – представляваща сторени разноси в хода на първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, Р. М. Г. ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса върху увеличението на издръжката в размер на 432 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок, считано от съобщаването му на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните (чл. 7, ал. 2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____